

Ordføreren (*Ingvard Jensen*): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds fandt Anledning til at udtale sin Forbavelse over min Udtalelse. Det ærede Medlem synes hver Dag at være forbavset, og det forbavser mig slet ikke, at han ogsaa er forbavset i den Anledning. Men jeg vil sige, at vi er saa vant til at høre det ærede Medlems Forbavelse over det, der foregaar her, at det i det mindste for mit Vedkommende ikke afficerer mig i mindste Maade.

Borghjerg: Heller ikke mig afficerer det, men det kan dog ikke nægtes, at det maa vække Forbavelse, naar et Medlem af Regeringspartiet staar op her i Tinget og — som jeg troede under almindelig Sympati — udtaler, hvad han udtalte, at saa et andet Medlem af det samme Parti staar op og desavouerer ham.

Philipsen: Jeg ønsker kun at bemærke, at jeg har ikke opfattet den ærede Ordfører saaledes, at hans Udtalelser vare i Modstrid med mine.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C) vedtoges med 72 Stemmer mod 6.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Stempelafgift af de af Horsens Kommune for et Laan paa 590,000 Kr. udstedte Obligationer.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5535).

Der var ingen Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Tekst sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Statsbanernes Takster.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3366, Udvalgets Betænkning i Tillæg B.).

Uden for Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (*Philipsen*): Inden jeg gaar over til nærmere at omtale Betænkningens Indhold, vil jeg omtale et Forhold, som hverken staar omtalt i Betænkningen eller har fundet Udtryk i den højtærede Regerings Lovforslag. Hverken i Lovforslaget om Statsbanetaksterne eller i Lovforslaget om Lønningerne for Statsbanedriften findes der en Bestemmelse gaaende ud paa at sætte disse to Lovforslag i uadskillelig Forbindelse med hinanden, saaledes at det ene ikke traadte i Kraft, uden at det andet samtidig traadte i Kraft. Det har været Udvalget klart, at dette ikke desto mindre er Meningen. Det var klart efter de Udtalelser, hvormed den højtærede Finansminister og Ministeren for de offentlige Arbejder har forelagt disse Lovforslag, at det var Tanken, at det ene ikke skulde træde ud i Livet uden det andet, men der har dog ikke for Udvalget været tilstrækkelig Anledning til at tage dette Spørgsmaal op til Behandling. Sammenkoblingsparagraffer ere i og for sig lidet ønskelige, og over for en Regering, til hvilken Folketinget har Tillid som til den nærværende, absolut uønskelige, absolut uformødne, men jeg tror ikke at have taget fejl af den højtærede Ministers Stilling til dette Spørgsmaal ved at udtale, at det ogsaa er hans Mening, at han ikke agter at indstille det ene af disse Lovforslag til kongelig Stadfæstelse, uden at det andet er bragt sikkert i Havn.

Efter dette Punkt, som ikke er omtalt i Betænkningen, skal jeg gaa over til at omtale selve Betænkningen. Jeg skal bestrebe mig for at gøre dette saa kort som muligt — Betænkningen er jo ret udførlig. Jeg kan imidlertid ikke begynde dette paa anden Maade end med at udtale et Suk af Misundelse over for den tidligere Folketingsmand, der havde den Ære at være Ordfører for Takstloven i 1896. Det var